

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۴ می ۲۰۲۴

یونس نگاه

افتادن از دو لب بام

یک وقت نام آدم صاحب‌نامی را در جایی می‌نوشتیم. او آدم مشهوری بود و در آن جمع و میان مخاطبان آن فهرست شهرت کافی داشت. به اصطلاح "نامش کافی بود". گفت فلانی در اول نامم "الحاج" نوشته کن. با تعجب طرفش دیدم و چیزی نگفتم. ادامه داد: "در این وضعیت خوب است. بسیاری‌ها به‌خاطر سابقه کارم با خلقی‌ها و پرچی‌ها به سویم به دیده شک می‌بینند. ازو خاطر خوب است الحاج فلانی بنویسید." {الحاج به حاجیانی می‌گویند که بیش از یکبار حج فرضی، به زیارت خانه خدا رفته اند. یعنی دبل حاجی و چندبار حاجی}.

هم خندهام گرفت و هم زیر دلم دق شدم. چه لازم است که آدم وقتی پیش‌وند "رفیق" را از اول نامش برداشت، حتماً "الحاج" به‌جایش بگذارد؟ مگر الحاج کمتر از رفیق آلوده شده است؟

نوشتن الحاج پیش نام خود مگر تجارت نیست؟ چه فرق می‌کند آدم دین بفروشد یا سیاست؟ چه فرق می‌کند آدم در اول نامش به خاطر گل روی جماعت یا کمائی پول و شهرت رفیق بنویسد یا الحاج، درحالی که نه به رفاقت پایند باشد و نه به حج؟

اگر برآستی احساس می‌کنیم که زمانی در جمعی بودیم که از آن لب بام افتاده بودند، وقتی پائین افتادیم و کمر خود و گردن چندتائی را شکستیم، چرا دوباره به‌سمت زینه بدویم و غجومک کنیم که هله نوبت آن لب بام است؟